

N. 203. 78 L 1637 [31]

Q. B. V.

ק ר ש ו צ ל י

H. E.

CARSEOLI

AD ILLUSTRANDVM

INDIC. XV. 4. 5.

LOCVM

COMMENTATIO

QVA

AD AVDIENDAS

ORATIONES QVASDAM

D. VII IANVAR. CLCICCLI

IN

GYMNASIO HALLENSI

INVITAT

IOANNES MICHAEL GASSER,

GYMN. HALL. RECTOR.

HALLAE MAGDEBURGICAE,

LITTERIS EMANVELIS SCHNEIDERI.

Kapsel 78 L 1637 [31]

X304 7850

AK

§. I.

Phoenices quondam non late solum maria tenuisse, sed in florentissimas terrarum partes colonias etiam, quasi populorum examina, misisse, veterum annalium monumenta testantur. Hinc *solers hominum genus* POMPONIO MELAE (a) vocantur, & ad belli pacisque munia eximium. *Litteras & litterarum operas, aliasque etiam artes, maria nauibus adire, classe consistere, imperitare gentibus, regnum proeliumque committi.* Longum foret, omnes enumerare colonias, quae a Phoenicibus profectae, in toto fere terrarum orbe sedes posuerunt, e quarum infinito numero aliquas tantum commemorabo. (b) Testis est Africa, in qua Uticam & Carthaginem, ambas inclitas, condidere (c): testis est Hispania, in qua praeter Herculis Tyrii templum illustre, Gaditanum, multas etiam vrbes celebres constituere: testis est Sicilia, cuius litora circumquaque a Phoenicibus habitata sunt: testis est Sardinia, quam primo deducti e Phoenice coloni, deinde Carthaginenses occuparunt. Quid de Balearibus, quid de Corsica, quid de omnibus oris atque omnibus exteris gentibus ac nationibus, quid denique de maribus tum vniuersis, tum de singulis sinubus ac portubus dicam? Quis enim toto mari locus, quae ora paullo beatior, tam fuit abdita, vt Phoe-

(a) De situ orbis L. I. c. XII.

(b) Vid. BOCHARTI *Chanaan* L. I. c. II.

(c) MELAE L. I. c. VII.

Phoenicum, qui centum oculos habebant, aciem fugeret? Quippe ideo trans omnia currebant aequora, ut diuersas opes maris atque terrarum commercio permutarent ac miscerent. Mirum igitur, ni in *Italiam* quoque nauibus commearint Phoenices: praesertim quum & agrorum ubertate & fructuum varietate, & vini oleique copia ista regio abundaret; quum supero inferoque mari cincta, portubus distincta, insulis circumdata, Phoeniciisque esset coloniis paene circumsessa. Quare nullus equidem dubito, quin nauibus Phoenices non in *Italiam* modo accesserint, verum etiam colonias in fertilissimo illo solo collocarint. Quod qua ratione confirmari possit, iam operam dabo, ut, quoad eius fieri potest, cognoscatur.

§. II.

Aut vehementer ego fallor, aut in vulpe *Carseolana* Nasonianisque expressa *Samsonaeorum* vestigia vulpium inuenio. Et facit sane summi BOCHARTI consensus et auctoritas, ut ludicrum Circense, quo Romae quotannis vulpes combustae sunt, e Phoenice, et remotius e Palaestina originem duxisse, plane mihi persuadeam. Quod quo facilius diiudicari queat, facere non possum, quin OVIDII versus huc transcribam d).

Tertia post Hyadas cum lux erit orta remotas,

Carcere partitos Circus habebit equos.

Cur igitur missae vinetis ardentia taedis

Terga ferant vulpes, caussa docenda mihi.

Frigida, Carseoli, nec oliuis apta ferendis

Terra, sed ad segetes ingeniosus ager.

Hac ego Pelignos, natalia rura, petebam;

Parua, sed adsidiuis vuida semper aquis.

Hospitis antiqui solitas intrauimus aedes.

Demserat emeritis iam iuga Phoebus equis.

Is mihi multa quidem, sed & haec, narrare solebat,

Vnde meum praesens instrueretur opus.

A 2

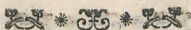
Hoc,

a) Fesf. L. III. 679 sqq. ex recessione P. BURMANNI.

Hoc, ait, in campo, (campumque ostendit) habebat
 Rus breue cum duro parca colona viro.
 Ille suam peragebat humum, siue vsus aratri,
 Siue cauae falcis, siue bidentis erat.
 Haec modo verrebat stantem tibicine villam:
 Nunc matris plumis oua fouenda dabat.
 Aut virides maluas, aut fungos colligit albos:
 Aut humilem grato caefacit igne focum.
 Et tamen adsiduis exercet brachia telis,
 Aduersumque minas frigoris arma parat.
 Filius huius erat primo lasciuus in aeuo:
 Addideratque annos ad duo lustra duos.
 Is capit extremi vulpem sub valle salicti:
 Abstulerat multas illa cohortis aues.
 Captiuam stipula foenoque inuoluit, & ignes
 Admouet: vrentes effugit illa manus.
 Qua fugit, incendit vestros messibus agros:
 Dammosis vires ignibus aura dabat.
 Factum abiit: monumenta manent: nam viuere captam
 Nunc quoque lex vulpem Carseolana vetat.
 Virque luat poenas gens haec, Cerealibus ardet:
 Quoque modo segetes perdidit, ipsa perit.

Ex hoc loco perspicuum est, 1) vulpes taedis ardentibus vinctas Romae in Circo cucurrisset, 2) idque Cerealibus, spectaculo sollemni & publico, factis etiam notato, 3) non paucas numero bestias, sed ingentem, vtique ludis sollemnibus, multitudinem congregatam fuisse, 4) consuetudinem hanc a vulpe Carseolana repeti, 5) hanc ipsam foeno stipulaque inuolutam admotos a puero quodam ignes effugisse, lateque per segetes maturas incendium,

celandium sparsisse, denique 6) legem *Carseolis*, ne vulpes capta viveret, constitutam, & 7) ob hanc vulpis *Carseolanae* iniuriam de vulpina gente, quotannis Romae Cerealibus sumtum esse supplicium.

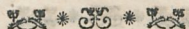
§. III.

Videtur quidem magno BOCHARTO, vulpibus in Circo combustis cum *Carseolana* nihil commune fuisse: quod *Carseolis* vulpes vna, Romae plures arserint; et quod illa stipulis foenoque implicata, haec taedis ardentibus caudae adligatis cucurrerint. „Absit igitur a nobis, inquit, ut ritus tam sollempnis originem arcessamus a tam obscuris initiis. Quin a Phoenicibus id ortum est, qui rei apud se gestae famam paullatim disseminarunt. Cui probando adferam, pergit BOCHARTVS, hic duo non temere praetereunda: vnum, quod Romae vulpes foeno non inuoluebantur, quo modo vulpes *Carseolana*, sed tædas in cauda gerebant: alterum, quod emittebantur hae vulpes, non quo tempore Romae vel *Carseolis*, sed quo tempore in Palaestina fit triticea messis, nempe circa medium Aprilem, quod Romae fationis, non messis tempus est. At in Aegypto & Palaestina res se habet multo aliter, (e). Verum enim vero quamuis hospitis *Carseolani* de vulpe sua narratio non omnino conueniat in vulpes Romae per Circum missas: id tamen non obstat, quo minus eundem ritum & Romam & *Carseolos* antiquitus peruenisse dicamus. Neque enim illud magni refert, Romae morem istum, a Phoenicibus profectum, mansisse, *Carseolis* autem desiisse, totamque rei gestae memoriam fabulis tandem esse deformatam, quam talia etiam nunc vsu venire sciamus. Age igitur, videamus, quo rem deducam, et quo argumento coniecturam meam confirmem.

§. III.

Aiō itaque, vulpis *Carseolanae* natales ad Phoenices referri oportere. Quid enim *Carseoli*, vel, ut PTOLEMAEVS extulit, *Karsoi*, aliud sunt, quam קר שועלים, *urbs vulpium*? Estne ouorum, quod in proverbio dicitur, similitudo maior? A quibus autem id nominis urbi impositum esse credamus, nisi ab iis, quos lingua hebraica vsos esse constat? Miror igitur, nec maximo BOCHARTO, nec doctissimo CASSELIO,

(e) Hieroz. L. III. c. XIII. p. 857.

qui in nominibus his inuestigandis sagacissimi fuerant, huius urbis in mentem venisse, praesertim quum superior ille *Carseolanam* vulpem cum romanis et circensibus comparauerit. Namque קר, קריה, קרה, קרתא, קרתא, קר, et, si lubet, ער pro quo קר, vt in ארקא pro ארעא f), et graeci interpretis Αρβων ex ארבע g), has omnes, inquam, voces *urbis* notionem habere, translaticium est. h) Quaecumque igitur loca his nominibus adpellata sunt: ea, Phoeniciae originis esse, ipso verbi sono declarant. Iam quum omnem, quaqua patet, terrarum orbem nauigationibus suis lustrauerint Phoenices, nemini mirum videri debet, tot vbique vrbes, amnes, insulas, prouincias, nominibus Phoeniciis signatas apprehendi. Quis nescit *Cirtam*, Numidiae urbem opulentissimam et caput regni; *Tigranocertam* Armeniae; *Carthaginem* Poenorum & Hispanorum? Atqui has, & multas alias praeterea ab Phoenicibus nominatas esse, quis ignorat? *Car* in *Carthago* manifeste est originis Phoeniciae, & conditores suos, si de iis non aliunde constaret, prodit. Quid enim, quaeso, *Carthago* aliud est, quam קר חרתא, graece Καρχηδών, Siculis Καρχηδών (χ et θ dorce permutatis, vt δειχες pro δευθες) vnde per metathesin latinorum *Carthago* exurgit, quae vox *urbem nouam*, quem ad modum VIRGILIO vocatur (i), graece κωνή πόλις, vt STEPHANVS et POLYBIVS interpretantur, designat. Eadem proinde ratio et significatio est syllabae *Car* in *Carseoli*.

Restat altera pars, e qua *Carseoli* nomen compositum atque conflatum est. Iam quis *Seoli* ex שְׁעָלִים vel שְׁעָלִים exstitisse non videt? quis litteras radicales non agnoscit? Nimirum ש in S mutari, vel pueris notum est, qui nondum aere lauantur k). Ad haec quam sit varia commutabilisque vocalium ratio, praesertim in vocibus peregrinis, aliam in linguam translatis, neminem fugere potest harum rerum peritum & intelligentem. Adde, quod in litterarum ordine hebraeorum elementum ש latinorum O respondeat; & quod denique pluratiui numeri nota, hebraeis vsitata, more latinorum efferri debeat. Sic nullo negotio *Seoli*, et praeposito urbis nomine קר, *Carseoli* luculentissime adparebit.

S. V.

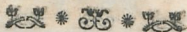
(f) Ier. X. II. (g) Gen. XXIII. 2.

(h) Vid. Celeberr. SIMONIS A. F. p. 370. & *Onomast. P. T.* p. 71. 56. 67. 161. 244. 247. etc. Clar. CASSELLII disquis. critico-philolog. de *Karths*.(i) Aen. I. 370. (k) HILLERI *Onomast. sac.* p. 702. 199.

§. V.

Itaque dubitari non potest, quin vox *Carseoli* ex קר שעליי integra expressa sit atque efformata. Iam *Carseoli* aequae ac *Caribago* e Phoenice nomen traxerunt: quare ad pulsos nauibus Phoenices in Italiam esse, neque oras tantum maritimas, sed partes etiam mediterraneas occupasse, iisque nomina impostuisse, credibile est. Praeterea singularis facti de nomine *Carseolis*, *vulpium urbem*, adpellasse, vero est simillimum. Quidnam autem Samsonis factis maius, quid illustrius, quid gloriosius cogitari potest? qui tamquam alter Hercules non mirabilia modo, sed prodigii similia facinora fecit: quibus non apud suos tantum, sed apud externos quoque aeternam famae celebritatem consecutus est. Recens erat cladis, Palaestinis per vulpes inflictae, memoria, acerbus dolor, vehemens indignatio, magnum in Iudaeos odium, maior etiam rituum Mosaicorum detestatio: quae omnia gentem, rebus secundis elatam, facile mouere poterant, ut infesti animi signa et monumenta publice exstare vellent. Nec defuit occasio. Mox enim urbi in Italia vel primum ab se extructae, vel certe nouis colonis auctae, *vulpium* nomen indiderunt, institueruntque, ut quotannis in Cerealibus de vulpina gente supplicium fumeretur, quod frugibus et vineis noxiam esse facto Samsonis didicerant. Quod institutum siue eodem tempore Romam migravit, siue post ea transductum illuc est, videtur tamen, ut ipsum Aequorum oppidum, ita hic mos etiam, sensim *Carseolis* obsoleuisse, ac Romae tantum, quo omnia ludorum genera congregabantur, mansisse. Scilicet tamquam sidera parua & exilia validiorum ortus obscurat: ita oppidorum, pulcrorum antea et nobilium, splendor ac dignitas urbis omnium maximae confinio inumbratur, vel plane exstinguitur. Falsus ergo est *ovidii* hospes *Carseolanus*, qui, quam a maioribus natu audiuerat, fabulam, mire deprauatam, poetae narrauit. Fieri enim fere solet, ut ea, quae longo saeculorum terrarumque intervallo gesta sunt, tandem ita corrumpantur, ut verum a falso, fabula ab historia, vix internosci ac discerni queat. Verum, quod sub fabula lateret, triplex est, primo quod vulpes capta sit, deinde quod arserit, ac denique quod fugiens segetes incenderit: falsum autem, quod vna tantum fuerit, quod foeno stipulisque inuoluta sit, quod illa tandem vna et sola tam lato incendio messes corruperit. Omitto cetera, quae fabulae ornandae causa reperta sunt. Interim habet haec fabula, ut multae, id commodi, ut per inuolucra et integumenta haud raro veritatem perspiciamus.

Sane

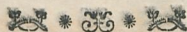

Sane *Carseolana* illa vulpes cum romanis comparata, immo vel sola prioris patria eo nos ducit, ubi et veritas est, et inueniri potest. Samsonem dico, cuius inter res in Palaestinatorum finibus gestas haec, quae ad vulpes pertinet, haud est postrema.

§. VI.

Itaque ad Samsonaeas vulpes statim progrediemur, visuri, quo modo res tanta fieri, ac memoria eius in Italiam propagari potuerit. Nihil hic tectum, nihil inuolutum, sed omnia aperta, omnia explicata cerneamus. Ita enim rem gestam narrat scriptor diuinus (1): *Samson ecc vulpes cepit, summisque caedis, et obuersis inter se vulpium caudis, singulas caedat binis caudis interposuit. Post accensis caedis, dimisit vulpes in segetes, itemque vineas et oliueta illorum combussit.* Non ignoro eiqdem, esse, qui sacri historici verba in aliam sententiam detorqueant: quod incredibile videatur, tantam vulpium multitudinem ab vno Samstone capi potuisse. Idcirco vulpibus repente vna cum cure, et auribus, et caudis et pedibus, adeoque cum intestinis omnibus in *straminis pugillos manipulosue* conuersis, Samsonem faciunt fasciculos stramineos accensos in Palaestinatorum segetes iaculantem: idque eo consilio, vt iis, qui sacram scripturam ridendi vndiquaque occasiones captant, felicius occurri possit. Verum enim vero ficut laudabilis illorum est industria, qui scripturae sacrae auctoritatem ab irrisoribus defendunt: ita vehementer vereor, vt isti consilio euentus respondeat. Hominibus enim istis, qui astutam vapido sub pectore vulpem gestant, tantum abest, vt hoc pacto risu eximi queat, vt suauius, vt securius, vt impunius rideant. Etenim in voluminibus sacris fingendi refingendique licentia semel concessa, quis finis, quis modus denique mutandi statuatur? Nonne oraculorum diuinorum liber, vt Proteus ille, in formas mille transformabitur? Non profecto tali auxilio, nec defensoribus istis tempus eget. Quid enim, per deum immortalem, in hac historia est, quod fidem humanam superet? Tu mihi, inquit, tantum vulpium agmen narras, quantum vniuersa Cananaeorum terra vix aluit, vnus Samsonis manu captum, innoxie tractatum, caudisque obuersis constrictum, morsu abstinnisse? Et sciunt, qui venandi studio agros, siluas, montes peragrunt, quam multae operae, quantique laboris res sit, vnam vulpe-

(1) *Iudic.* XV. 4. 5.

culam viam capere et vincire, nedum trecentas. At enim vero non sunt haec eiusmodi, quae sententiam nostram infirmare queant. Num enim magnam vulpium copiam romani comprehendere potuerunt, et Samson non potuit? Illi tot bestias taedis ardentibus post terga ligatis per Circum egerunt: hic faces incensas caudis earum innectere non valuit? Vulpes *Carfeolana* vna in fegetibus tantum excitauit incendium: et Samsonaeas plures idem effecisse, supra fidem est? Sed concedamus tantisper, quod concedi non potest, nec in Germania, nec Italia tot vulpes reperiri: num idem de Palaestina aliisque regionibus Asiaticis negabitur? Equidem exemplis fide dignissimis efficiam, vt ii, qui contra nos dicunt, intelligant, ab Samson vulpes non *trecentas*, sed vel *sexcentas* et amplius, non maximo labore capi potuisse.

§. VII.

Fuisse enim istud animantium genus in Palaestina et vicinis regionibus frequentissimum, tum crebra illarum mentio (m), tum terrae oppidaque ex illis nominata (n) declarant. Ipsa Samsonis patria Zarea fuit, vrbs Palaestinis finitima, atque non procul ab *Saalbin*, oppido, quod a *vulpium* copia nomen traxit, distans. Itaque nec operoso labore, nec multorum dierum molestiis, nec ingenti canum retiumque adparatu, sed esca exigua, sed loco opportuno, ad eam capturam opus fuit. Est genus quoddam animalium, (Turcae et Persae *Schagal* vocant, eodem fere nomine, quo hebraei *לשׂוּן*) vulpi simillimum, tam copiosum in terris orientem solem spectantibus, vt gregatim currant, et, teste *BELLONIO*, aliquando *ducentae* vna conspiciantur (o). Quid? quod in ipsis Indiae orientalis suburbis vulpes versari, atque in ipsos homines aliquando impetum facere, *SCHVLZIVS* refert (p). Vidit vulpes sub crepusculum noctis partium puerulum domi sine custode relictum (modo enim rei suae caussa mater domo exierat). Praedam opimam opportune sibi oblatam rata bestia, dentibus in miserum atque inermem inuolat, rostro in latibulum suum pertractura. Sed clamore pueri exaudito, concursuque vicinorum facto, ex faucibus improbissimis praeda erepta est. Addit praeter ea *SCHVL-*

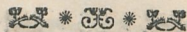
B

ZIV9,

(m) Pfalm. LXIII. II. Cantic. II. 15.

(n) I Sam. XIII. 17. Ios. XV. 28. c. XXVIII. 3. I Chron. III. 23. Neh. XI. 27.

(o) ВОСХАЖТ. Hieroz. p. 855. (p) *Relat. Malabar.* Continuat. XXXVIII. p. 164.

ZIVS, noctu vulpes quasi agmine facto circum muros grassari, inconditoque ac truci clamore omnia implere. Porro se, Tranquebariae quum effet, accepisse ait, fabrum quemdam lignarium vesperi nullo comite in vicum aliquem tendentem, in via ab immani vulpium grege circumuentum, primo quidem ascia sua aliquot occidisse, tandem vero reliquae multitudini imparem tristi nece interiisse: ossa postero die inuenta, iuxtaque asciam, et vulpes primo conflictu interentas indicio crudelissimi laniatus fuisse. Tam illaetabili spectaculo adiungit aliud iucundius. Hominem enim Tranquebariensem, finium custodem, nomine *Ramanaicken*, narrat animi oblectandi causa tot vulpes cepisse, quot habuerit tum forte tintinnabula (quae centum fere numero fuisse dicuntur): deinde singulas, tintinnabulis de collo suspensis, libere vagari permisisse. Quare vere idem auctor iudicat, paucis diebus plus quam *sexcenta* id genus animantia capi ab vno homine posse.

§. VIII.

Ergo quis vnus de plebe, et priuatus, per se et a nemine adiutus paucorum dierum spatio tanta vulpium vi potiri potuit: nos Samsonem, incredibili et animi et corporis robore virum, ne dimidiam quidem earum partem conquirere potuisse dicemus? Erat Samson manu fortis, et confilii plenus: id quod singula eius facta loquuntur. Quippe ferocissimum leonem manu discerpit: asini maxilla Palaestinos mille trucidauit: Gazae portas munitissimas postibus suis auulsas in montem humeris transtulit: postremo aedes amplissimas captiuus, luminibus orbatus, debilitatus, inermis, et iamiam moriturus euertit, ingentemque Palaestinatorum multitudinem ruina inuoluit. Viribus consilium et prudentia non defuit. Nouerat artes mille, mille dolos, quibus feras falleret, et laqueis irretiret. Tandem nec illud praetereundum est, videri Samsonem non vno die, sed pluribus, non sua vnus manu, sed venatorum opera et auxilio hoc omne negotium perfecisse. Erat enim magna iudicum auctoritas et existimatio et amplitudo: qua re populum, cui praeerant, facilem habebant et obnoxium; vtique in re minime ardua, sed plana et expedita.

§. VIII.

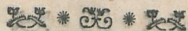
Facti tam singularis, tam inusitati, tam inauditi famam a Palaestina primum ad Phoenices, deinde per hos in Italiam manasse, proximum ve-

ro esse supra ostendimus. Restat adhuc, ut, qui IO'ANNEM CLERICUM, doctissimum scripturae sacrae interpretem, pupugit, scrupulum ex animis lectorum euellamus. Primo, dubium est, inquit, an Philistaei fuerint participes nauigationum Phoenicum proprie dictorum: deinde credibile non est, aut eos voluisse cladis suae memoriam celebrare, et ad posteros propagare, aut rei eiusmodi *μνημόσυνον* inter Italos etiam fuisse institutum. Sed qui meminerit, Palaestinos Phoenicae finitimos, totum illum tractum maritimum, portubusque celeberrimis plenissimisque nauium instructum, adeoque mercaturis faciendis opportunissimum, agros adhaec frugum vberitate vinique copia abundantes, Gazam denique cum Tyro et Sidone ab antiquis scriptoribus coniungi (q): haec, inquam, omnia qui diligentius considerauerit, is rem non modo probabilem sibi videri, sed omnino extra dubitationem esse confitebitur (r). Deinde cladium etiam memorias conseruari, et quotannis celebrari, atque ad posteritatem propagari, magna vi exemplorum, nisi res per se luceret, posset demonstrari. Verum ista, quia nota sunt, facile praetermitto. Accedit, ut ludicra ista vulpium combustio non ad illarum honorem, sed ad supplicium, simulque ad liberandam a tam pernicioso bestiarum genere patriam pertinuerit. Simili modo de canibus Romae quotannis supplicium sumtum esse, ex PLINIO ET PLUTARCHO discimus. Quum enim irruptione Gallorum in Capitolium facta anseres clangore vigiles excitassent, canes autem dormientes officio defuissent: memoriam huius rei romani diligentissime conseruarunt. Ita enim PLINIUS habet: „Est anseri vigil cura Capitolio testata defenso, per id tempus canum silentio proditis rebus. Quam ob rem cibaria anserum Censores in primis locant (s). „Eadem de causa supplicia annua canes pendunt inter aedem Iuuentutis „et Summani, viui in furcas sambuceae arbore fixi (t). „ Et PLUTARCHVS canis in crucem sublati signum in Capitolio positum tradit, anseris autem in strato pretioso et ferculo residentis. Verba PLUTARCHI haec sunt (u): *Πομπεύς δὲ μέχρι νῦν ἐπὶ μνήμῃ τῶν τότε συμπτωμάτων ἢ τύχῃ, κίων μὲν ἀνεστυρωμένος, χῆν δὲ μάλα σεμνῶς ἐπὶ τρωμῆς πολυτελὲς καὶ φορεῖς καὶ δῆμιος* (x). En propriae cladis monumentum publicum;

(q) LVCAN. L. III. 216. 217. (r) Conf. allgemeine Weltgeschichte T. II. p. 109. 119.

(s) Nat. Hist. L. X. c. XXII. (t) Id. L. XXVIII. c. III.

(u) de *Fortuna Romanorum*, p. m. 325. (x) Conf. CICERO, pro *Sex. Ros. Amer.* c. XX.

licum; en canes annum culpae poenam luentes! Satis iam mihi videor
coniecituram de *Carseolana* vulpe confirmasse.

Quod superest, vt *Patroni*, *Ephori*, *Amici*, gymnasio nostro
bene cupientes cras hora post meridiem II ad audiendas oratiunculas, in-
fra indicandas, in auditorio primae classis frequentes conuenire, auribus
linguisque fauere, et praesentia sua decus splendoremque scholae nostrae
commodare velint, rogamus et quaesumus. P. P. Hallae Magdeburg,
d. VI. Ianuar. c1o1o ccli.

Alumni hoc ordine dicent, simulque b. IOACHIMI OELHAFII
memoriam grati recolent.

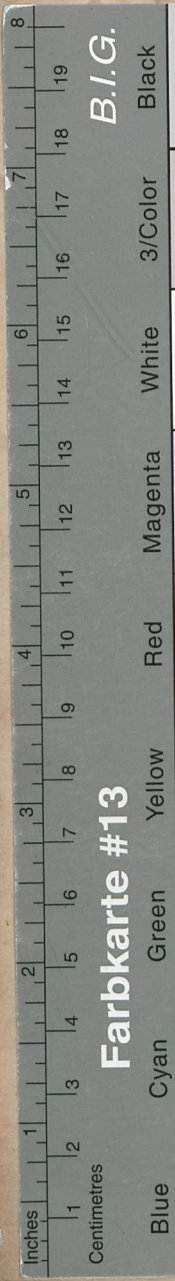
IOANN. ANDREAS WILHELMVS BÜCHNER, Zimera
Erfordiens. de *cultu solis*, versibus germ.

CAROLVS AVGVSTVS FRITZE, Hallensis, de *annium diui-
nitate* orat. latina.

CHRISTIAN. FRIDERICVS MÜLLER, Numburgensis, de
Christo deorum euersore, germanice.

N. 22. 78 L 1637 [31]

B.I.G.

Farbkarte #13

Q. B. V.

קד שדעל

H. E.

SEOLI

ILLVSTRANDVM

I C. XV. 4. 5.

LOCVM

IMENTATIO

QVA

D AVDIENDAS

NES QVADAM

ANVAR. CIQVOCCLI

IN

SIO HALLENSI

INVITAT

MICHAEL GASSER,

N. HALL. RECTOR.

* * * * *

E MAGDEBVRGICAE,

ANVELIS SCHNEIDERL

78 L 1637 [31]

104 7850

AK

